

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 30 de maig del 2017.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 1.3.17, el Sr. J.A.M.A. presentà una sol·licitud de benefici de justícia gratuïta, per tal que se li designés un lletrat d'ofici.

II.- En data 13.3.17, l'Hble. Batlle va dictar Aute, decidint denegar la petició formulada pel sol·licitant.

III.- Presentat recurs d'apel·lació, el recurrent va demanar la revocació de l'Aute i que s'estimi la seva petició d'insolvència.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES.

FONAMENTS DE DRET

I.- Per denegar-li el benefici de justícia gratuïta, l'Hble. Batlle va considerar que no quedava acreditat la insuficiència de recursos econòmics, perquè en el conjunt de la unitat familiar compost pel sol·licitant, la seva parella i la filla d'aquesta percebien un total de 38.217,82-€, xifra superior al llinda previst en la nostra legislació.

II.- El recurrent manifesta substancialment que: no té suficient per pagar un procés de divorci que vol instar a causa que té moltes despeses i que està disposat a pagar-ne la meitat del cost.

III.- Són d'aplicació al present cas: l'article 100 de la Llei transitòria de procediments judicials, del 21 de desembre de 1.993, reformat per la Llei 16/2014, del 24 de juliol, de modificació de la Llei transitòria de procediments judicials, que desenvolupa succintament el procediment per declarar la situació econòmica desfavorable o d'insolvència i per atorgar el dret a la defensa i l'assistència lletrades gratuïtes que en dimana.

I tanmateix l'article 19.1 del Reglament regulador del dret a la defensa i l'assistència tècnica lletrades, aprovat per Decret de 17.12.2014 (BOPA 21.1.2015), disposa: *"Per tal de determinar la insuficiència d'ingressos de les persones físiques es calculen els ingressos econòmics bruts anyals que percebin directament o indirectament, per tots els conceptes i per unitat familiar, els quals no han de superar els llindars següents: a) El salari mínim interprofessional anyal si es tracta d'una persona no integrada en una unitat familiar.*

b) El salari mínim interprofessional anyal augmentat en un 70% si es tracta d'una persona integrada en una unitat familiar formada per un matrimoni o dos persones que mantenen una situació de fet equivalent;

c): “El salari mínim interprofessional anyal augmentat en un 50% per cada membre de la unitat familiar menor de catorze anys i en un 70% per cada membre de la unitat familiar major de catorze anys, si es tracta d’una persona integrada en una unitat familiar formada per un matrimoni o dos persones que mantenen una situació de fet equivalent amb altres familiars fins al segon grau de consanguinitat”.

Quan la persona sol·licitant no arribi al límit mínim d’ingressos que li pertoquin, es considerarà que es troba en situació econòmica desfavorable o insolvència, sempre que no disposi d’un patrimoni suficient a aquest efecte (article 18 del mateix Reglament).

Segons l’article 20 del Reglament, per tal de valorar la insuficiència de patrimoni de les persones físiques o jurídiques, es té en compte la titularitat de tot tipus de béns mobles i immobles i de drets, tant a Andorra com a l’estranger, fins i tot si aquests béns i drets no produeixen rendiments, llevat que constitueixin l’habitatge habitual de la persona sol·licitant. També se n’exceptuen els béns i els drets que no puguin ser venuts o bé donats en garantia sense provocar una pertorbació greu a la persona sol·licitant.

A aquest efecte, també es tenen en compte els signes externs que posin de manifest la capacitat econòmica real de la persona sol·licitant, i es denega el benefici de la defensa i l’assistència tècnica lletrades gratuïtes si aquests signes desmenteixen la declaració efectuada i evidencien que la persona sol·licitant disposa d’un patrimoni suficient o d’uns ingressos que superen els llindars establerts a l’article 19.

Finalment, l’article 21 del Reglament relatiu a l’atorgament excepcional disposa que, excepcionalment, es pot atorgar el benefici de la defensa i l’assistència tècnica lletrades gratuïtes a les persones que ho sol·liciten i tenen uns ingressos que superen els llindars establerts a l’article 19, si acrediten unes despeses o unes càrregues molt importants que així ho justifiquin, o quan les despeses previsibles del procés, en el marc o en atenció al qual presenten la sol·licitud, siguin molt elevades d’acord amb els ingressos dels quals disposen.

El mateix article precisa que, no obstant això, per tal d'atorgar el benefici de la defensa i l'assistència tècnica lletrades gratuïtes a l'empara de l'apartat anterior, els ingressos de les persones que ho sol·liciten no poden en cap cas superar tres vegades els llindars establerts a l'article 19, les quals han de complir d'altra banda el requisit de la insuficiència de patrimoni.

IV.- Pertoca, doncs, als tribunals determinar si la persona sol·licitant es troba en una situació econòmica que no li permet pagar els honoraris d'un lletrat.

Cal tenir present també que, sense perjudici de la possibilitat pel Batlle d'ordenar la pràctica de proves d'ofici per aclarir la situació econòmica del sol·licitant, pertoca al que sol·licita el benefici de justícia gratuïta de justificar la realitat dels elements que declara en la seva sol·licitud i d'exposar la seva situació de manera exhaustiva.

V.- Aplicant aquestes consideracions al cas d'autes, el recurs ha de ser desestimat, ja que en cap moment el sol·licitant ha acreditat que tingui unes despeses concretes i específiques que justifiquin l'aplicació de l'article 21 abans esmentat. Així doncs, ates que els ingressos de la seva unitat familiar són superiors de manera notable al llindar previst en l'article 19.1.d) del Reglament esmentat, la seva sol·licitud de justícia gratuïta no pot ser acollida.

Finalment, per tot l'exposat, procedeix desestimar el recurs.

VI.- Tractant-se d'un cas de jurisdicció voluntària, no escau efectuar cap imposició de costes.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDIM

DESESTIMAR el recurs interposat pel Sr. J.A.M.A. contra l'Aute de data de 13.3.17 el qual CONFIRMEM íntegrament.

NO EFECTUAR cap imposició de costes.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-